

3 Μαΐου, 1995.

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΑ ΑΝΔΡΕΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ (ΑΡ. 2) ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ/Ή ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ PROHIBITION.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΚΑΙ/Ή ΠΑΡΑΝΟΜΙΕΣ ΚΑΙ/Ή ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΧΩΡΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΓΙΑ ΕΠΑΝΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ 21.6.1994 ΚΑΙ 29.3.1995 ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 7439/85.

(Αίτηση Αρ. 58/95).

Προνομιακά εντάλματα — Certiorari και prohibition — Αίτηση για άδεια καταχώρησης αίτησης για έκδοση των προνομιακών ενταλμάτων — Προϋποθέσεις έκδοσής τους — Συνδρομή των προϋποθέσεων με άλλο ένδικο μέσο.

5

Λόγοι έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων τύπου certiorari και prohibition — Περιλαμβάνουν υπέρβαση ή έλλειψη εξουσίας, έκδηλη παρανομία, προκατάληψη ή συμφέρον από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, δόλο ή ψευδορκία και παράβαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης.

10

Πλάνη — Ως προϋπόθεση έκδοσης προνομιακού εντάλματος certiorari — Πρέπει να μπορεί να διακριφωθεί αμέσως από το Ανώτατο Δικαστήριο και όχι κατόπιν έρευνας όλων των στοιχείων ή μαρτυρίας.

15

Ο αιτητής ζήτησε άδεια από το Ανώτατο Δικαστήριο να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση των προνομιακών ενταλμάτων certiorari και prohibition με τα οποία να διατάσσεται η προσαγωγή του φακέλου της πολιτικής υπόθεσης αρ. 7439/85 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, στο Ανώτατο Δικαστήριο, αναστολή της διαδικασίας και εξυπαρχής εκδίκαση της από Δικαστήριο με διαφορετική σύνθεση, καθώς και διάταγμα που να απαγορεύει στο Επαρχιακό Δικαστήριο να προχωρήσει στην εκδίκασή της.

20

5 Η αίτηση, στηρίχθηκε σε ένορκη δήλωση του αιτητή, ο οποίος εμφανίσθηκε αυτοπροσώπως. Ισχυρίστηκε ότι έγιναν σοβαρές ανωμαλίες και παραβιάσεις των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης από το εκδικάσαν Δικαστήριο, λόγω ενεργειών που έκαμε ο ίδιος με επι-
στολές του στο Ανώτατο Δικαστήριο, κατά τρόπο που να μην μπο-
ρούσε να αποδοθεί δικαιοσύνη.

10 Ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου ο αιτητής έθεσε πρακτικά της υπόθεσης με αρ. 7439/85. Δεν επικαλέστηκε συγκεκριμένη υπέρβαση ή έλλειψη εξουσίας εκ μέρους του Επαρχιακού Δικαστη-
ρίου, αλλά προκατάληψη και παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης. Ανέφερε ότι ήδη καταχώρησε εφέσεις. Από τα πρα-
κτικά δεν φάνηκε ότι έθεσε θέμα προκατάληψης ενώπιον των δικα-
15 στών του πρωτόδικου Δικαστηρίου, αλλά αμφισβητεί ορισμένες νο-
μικές αρχές που κατά τη γνώμη του αποφασίσθηκαν λανθασμένα.

Αποφασίστηκε, ότι:

- 20 (1) Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην ουσία της αίτη-
σης προκειμένου να εξετάσει αίτημα για άδεια καταχώρησης αι-
τήσεως για έκδοση ενταλμάτων τύπου prohibition και certiorari.
- (2) Για να δοθεί άδεια, πρέπει να υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθε-
ση για συζήτηση.
- 25 (3) Και αν ακόμη το Ανώτατο Δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι υπάρ-
χει εκ πρώτης όψεως υπόθεση, δε δίδει την άδεια αν προβλέπε-
ται άλλο ένδικο μέσο, παρά μόνο σε σπάνιες περιπτώσεις.
- 30 (4) Ο αιτητής επικαλέστηκε προκατάληψη και παραβίαση των αρχών
της φυσικής δικαιοσύνης από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκω-
σίας, χωρίς όμως να θέσει τέτοια θέματα ενώπιόν του, ενώ πα-
ράλληλα η καταχώρηση εφέσεων του παρείχε την ευχέρεια να
αναπτύξει κατά την εκδίκασή τους, τα επιχειρήματά του.
- 35 (5) Ο αιτητής αμφισβήτησε μόνο ορισμένες νομικές αρχές που κατά
τη γνώμη του αποφασίσθηκαν λανθασμένα.
- 40 (6) Δε θεμελιώνεται εκ πρώτης όψεως υπόθεση για έκδοση άδειας
για καταχώρηση αίτησης προνομιακών ενταλμάτων certiorari
και prohibition.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

Attorney-General of the Republic v. Christou (1962) C.L.R. 129,

Papadopoulos Costas (Ex Parte) (1968) 1 C.L.R. 496,

5

In Re Nina Panaretou (1972) 1 C.L.R. 165,

In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250,

10

Ανθίμου Γεώργιος (1991) 1 Α.Α.Δ. 41,

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 126.

Αίτηση.

15

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά άδεια του Δικαστηρίου για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακών διαταγμάτων certiorari και prohibition.

20

Ο αιτητής παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την αίτηση αυτή ο αιτητής ζητά άδεια του Δικαστηρίου για καταχώρηση αίτησης για έκδοση των ακολούθων δύο προνομιακών διαταγμάτων:

25

“(α) Διάταγμα και/ή Ενταλμα CERTIORARI διατάττον την προσαγωγή στο Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου του φακέλλου της Πολιτικής Υπόθεσης αρ. 7439/85 μεταξύ του Ανδρέα Γρηγορίου, ενάγοντα και της Τράπεζας Κύπρου, εναγομένων για αναστολή και/ή διακοπή της διαδικασίας και την εξ υπαρχής εκδίκαση της εν λόγω Πολιτικής Υπόθεσης στο Δικαστήριο με διαφορετική σύνθεση και/ή την καταχώρηση της πιο πάνω πολιτικής υπόθεσης που έγινε την 12/8/1985 εναντίον της Τράπεζας Κύπρου.

30

35

“(β) Διάταγμα και/ή Ενταλμα PROHIBITION απαγορεύον στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας να προχωρήσει στην εκδίκαση της πολιτικής υπόθεσης εναντίον της Τράπεζας Κύπρου που αναφέρεται στη παράγραφο (α) πιο πάνω.”

40

Τα γεγονότα πάνω στα οποία βασίζεται η αίτηση αναφέρονται στην ένορκη δήλωση του αιτητή, που παρουσιάζεται αυτοπροσώ-

πως, ημερομηνίας 18.4.95. Τα γεγονότα περιστρέφονται κυρίως στην αγωγή υπ' αριθμό 7439/85 που ο αιτητής καταχώρησε εναντίον της Τρόπτεζας Κύπρου στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας.

5 Ο αιτητής ανέφερε ότι η πιο πάνω αγωγή του εκκρεμεί στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας για 10 χρόνια. Στις 10.11.92 διατάχθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο επανεκδίκασή της με νέα σύνθεση. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι κατά τις ενδιάμεσες διαδικασίες των τελευταίων 2 1/2 χρόνων παρατήρησε σοβαρές ανωμαλίες και παραβιάσεις των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης από μέ-
10 ρους του Δικαστηρίου που της επιλαμβάνεται και πιστεύει ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έχει επηρεασθεί από ενέργειες που έκαμε ο ίδιος με επιστολές του προς το Ανώτατο Δικαστήριο κατά τρόπο που να μην μπορεί να απονείμει ορθά την δικαιοσύνη και γι' αυτό
15 το λόγο πρέπει να δοθεί η απαιτούμενη άδεια για έκδοση certiorari και prohibition. Περαιτέρω ο αιτητής ισχυρίζεται ότι υπάρχει προκατάληψη και παραβίαση των κανόνων της δικαιοσύνης διά του αποκλεισμού μαρτυρίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο, την οποία νομίμως προσκόμισε ο ενάγων, διά της αποδοχής του πρω-
20 τόδικου Δικαστηρίου μαρτυρίας που δεν θα έπρεπε να είχε αποδεχθεί, διά της μη αποδοχής σημαντικών εγγράφων, διά της ανοχής του Δικαστηρίου της καθυστέρησης της υπόθεσης και διάφορα άλλα θέματα, τα οποία κατά τους ισχυρισμούς του αποφάσισε λαν-
θασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο.

25 Ορισμένα από τα θέματα αυτά που αφορούν την ίδια υπόθεση 7439/95 ο αιτητής έθεσε ενώπιον αδελφού δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε παρόμοια αίτηση του με αριθμό 52/95, η οποία απορρίφθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 14.4.95.

30 Ενώπιόν μου ο αιτητής έθεσε μέρος των πρακτικών της υπόθεσης 7439/85, τα πρακτικά είναι ημερομηνίας 7.3.95 και 10.3.95. Όπως έχω αναφέρει τα θέματα τα οποία επικαλέστημε αναφορικά με τις παρατυπίες έχουν αποφασισθεί στην αίτηση
35 52/95. Η θεραπεία που ζητά τώρα ο αιτητής είναι πιο δραστική και ζητά την αναστολή και/ή διακοπή της διαδικασίας και την εξ υπαρχής εκδίκασή της από Δικαστήριο με διαφορετική σύνθεση.

40 Είναι νομολογημένο ότι το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στο παρόν στάδιο στην ουσία της αίτησης. Είναι ικανοποιητικό για την παραχώρηση άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition να φαίνεται στην αίτηση και στις ενόρκους δηλώσεις που την υποστηρίζουν και γενικά το περιεχόμενο των εγγράφων ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση

για συζήτηση ώστε να δοθεί άδεια. (Βλέπε *Attorney-General of the Republic v. Panayiotis Christou* (1962) C.L.R. 129, στις σελίδες 133 και 134, *Costas Papadopoulos* (Ex Parte) (1968) 1 C.L.R. 496, *In Re Nina Panaretou* (1972) 1 C.L.R. 165 και *In Re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250).

5

Οι λόγοι για τους οποίους εκδίδονται εντάλματα της φύσεως Certiorari για ακύρωση απόφασης κατώτερου Δικαστηρίου, περιλαμβάνουν υπέρβαση ή έλλειψη εξουσίας, έκδηλη παρανομία, προκατάληψη ή συμφέρον από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, δόλο ή ψευδορκία στη λήψη της απόφασης και παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης.

10

Και αν ακόμα ο αιτητής ικανοποίησε το δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση, αυτό δεν είναι αρκετό από μόνο του για να δοθεί η αναγκαία άδεια. Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο, και/ή διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, παραχωρεί άδεια (βλέπε *Γεώργιος Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 41).

15

20

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής δεν επικαλείται συγκεκριμένη υπέρβαση ή έλλειψη εξουσίας εκ μέρους του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας αλλά επικαλείται προκατάληψη και παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης. Όπως ο ίδιος έχει αναφέρει έχει καταχωρήσει εφέσεις στο Ανώτατο Δικαστήριο από τις δύο ενδιάμεσες αποφάσεις του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Έτσι του παρέχεται η ευκαιρία να αναπτύξει πλήρως τους ισχυρισμούς του: **“Αναφορικά με την αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 126 ο Δικαστής κ. Αρτέμης είπε τα ακόλουθα:**

25

30

“Από την Κυπριακή νομολογία προκύπτει ότι εντάλματα της φύσης Certiorari ή Mandamus μπορούν να εκδοθούν σε περίπτωση όπου υπάρχει νομική πλάνη, η οποία είναι καταφανής από τα πρακτικά. Αυτό δεν συμπεριλαμβάνει όμως νομικά εσφαλμένες αποφάσεις. Αναφέρεται σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου υπάρχει φανερά εσφαλμένη ερμηνεία Νόμου ή εσφαλμένη εφαρμογή του σε δεδομένη περίπτωση. Δεν είναι δηλαδή αρκετό ότι υπήρξε σοβαρή πλάνη ή πλάνη σε σχέση με μία καθιερωμένη νομική αρχή. Πρέπει να υπάρχει πλάνη που μπορεί αμέσως να διακριβωθεί από το Δικαστήριο και όχι κατόπιν έρευνας όλων των στοιχείων ή της μαρτυρίας.”

35

40

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά του Επαρχιακού Δικαστηρίου

- ου που τέθηκαν ενώπιόν μου, ο αιτητής ουδέποτε έθεσε θέμα προκατάληψης ενώπιον των δικαστών του πρωτόδικου Δικαστηρίου ούτε με έχει ικανοποιήσει με οποιοδήποτε τρόπο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση για οποιοδήποτε είδους προκατάληψη από το πρωτόδικο Δικαστήριο εναντίον του. Τα ίδια ισχύουν για τους ισχυρισμούς του ότι υπήρξε παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης. Το μόνο που φαίνεται στα πρακτικά του πρωτόδικου Δικαστηρίου ημερ. 7.3.95 και 10.3.95 είναι ότι ο αιτητής αμφισβητεί ορισμένες νομικές αρχές που κατά τη γνώμη του αποφασίστηκαν λανθασμένα από το πρωτόδικο Δικαστήριο. Αυτό δεν θεμελιώνει εκ πρώτης όψεως υπόθεση για έκδοση άδειας προνομιακών διαταγμάτων certiorari και mandamus. Τα θέματα αυτά ο αιτητής μπορεί να τα θέσει ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου με τις εφέσεις τις οποίες έχει καταχωρήσει, όπως δε έχει αναφερθεί στην υπόθεση **Γεώργιος Ανθίμου** (1991) 1 Α.Α.Δ. 41, όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και διαδικασία έφεσης το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις και κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις παραχωρεί άδεια.
- 20 Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.